

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJÁTIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona. Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
— Egyes szám ára 16 fillér. —
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Felelős szerkesztő:
Dr. Essösy Béla.

Kiadó tulajdonos:
Glattstein Adolf.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

raklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.
A lap szellemi részére vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Családi boldogságról.

Mire ezek a sorok a nyilvánosságra kerülnek, minden valószínűség szerint a Szőke féle bűnügyben az esküdtek verdictje már a büntetés kiszabására hivatott szakbiróság asztalán lesz, s így nem érhet bennünket vád, hogy akár a feltámaszthatatlan Reök István, akár a bírói ítélőszék elé került deliquens pártjára akartunk állani, — de legkevésbé vádolhatnak azzal, hogy az esküdteket hangolni lehetett szándékunk. — Ezzel a tragikus esettel kapcsolatosan egy elvont fogalommal, — vagyis jobban mondva az ezzel kifejezett állapottal t. i. a „családi boldogság” intim kérdésével alkalmunk lehet foglalkozni.

Eleve kijelentjük, hogy a személy, a ki megöletett, még kevésbé az, — a ki őt, — ez uttal nem érdekel bennünket.

Objectiv szemlélettel akarunk szolgálni. Ha ebben az ügyben nem az esküdtek hanem a szakbiróság ítélkeznek in ante ki volna zárva az, hogy egy és ugyanazon kérdésben kétféle bírói döntés lehetőségére még csak gondolni is lehetne, — mert a btkv 279 §-a szó szerint a következőket mondja: „A ki embert szándékosan meg öl, ha szándékát nem előre fontolta meg, az emberölés bűntettét követi el stb. stb.”

Szóval a bűn minden kétséget kizárólag megtalálná méltó büntetését. — Igen ám, de

nem mindig az a kérdés, hogy hol az igazság és nem mindig az az általános vágy, hogy a ki megbolygatta a társadalmi rendet, — az bűnhődjék is. Az emberek gyöngék, néha saját meggyőződésük megnyilvánulásának maguk az emberek vetnek gátat ott, a hol családbeliek, jóbarátok, vagy jó ismerősnek cselekménye felett kell őszinte kritikát mondani.

Sajátságos jelenségek; vélemények alakultak ki a szóban forgó ölési esetből. Vanak akik az ember életét kioltónak eljárását menteni tudják, vagyis azt mondják, hogy büntetést nem érdemel. Miért? „A megölt családi boldogságot dúlt fel” válaszolják a hüncselekmény feldicsérői, minden esetre a bűntelenség hívei.

Nincs okunk azzal az intim kérdéssel foglalkozni, hogy létezett-e akár a tettes, akár hozzátartozói részéről u. n. családi boldogság. — Ha igen akkor az eredmény nem az a mi. Lévéen elvitathatatlan az, hogy a családi boldogság igazi feldulójának, a ki magához a családhoz tartozott, — kellett volna bűnhődnie. Ez esetben talán lehetne arról szó, hogy nemes érzésből kifolyólag példásan büntessünk. Az ember életének kioltóját bűntellenül hagyni ellenben a fegyverkovácsot, — akinek készítményével az ember agyonszívása történt, elítélni, még sem lenne talán igazság.

Mi lehet tehát a vezérfonal, melynek

végén az van, hogy a ki embert öl, büntet-hetővége még akkor is indokolt legyen, ha a tettes azt mondja, hogy nemes érzelemről vezéreltetve ölte meg ember társát? Nem más, mint a következő logikus okfejtés. — Ha megbottlott az állítólag feldult család egyik tagja, akkor már nem létezett családi boldogság, — mert lehetetlen ilyennek azon családot tekinteni ahol meglett korú több gyermekes anya nem csak, hogy megbottlik, hanem a megfertőzött családi életet tovább fertőzendő megmarad a családban. Ez volt a cselekmény igazi okozója. Mert ha a megtévedt asszony az othont elhagyja és nem akarja jövőben is férjét további szarvakkal ékesíteni, a megcsalt férjnek egy percre sem jut eszébe az, hogy feleségének gyöngye erkölcsi miatt azt ölje meg, — a ki csupán kihasználta a tettes feleségének laza erkölcsét. Röviden olyan nő, a ki bünt követett el férjével szemben, — nem igényelhet elégtételt férje részéről. Egészen más az eset a midőn a nő becsülete, erkölcsé ellen intézik támadás s ha ezen támadások ellen a nő erkölcsé küzd is. Ilyenkor a sértés mérvehez mértelen rendelkezésre áll a társadalom által megengedett elégtételi eszköz. — Még ezen eszközök között sem fogja senki megtalálni azon elégtételi módot, mely megengedné, hogy embertársát az utcán egy nap és éjjelen át tartott családi csetepaté után bárki is orvul lelője. — Hiszen a tettenérés

TÁRCZA.

Joó János.

Irtá: Jakab Ödön.

Joó János fúrge, zömök kis ember volt. Korára nézve máj úgy hatvanas lehetett, de azért senki sem becsülte volna idősebbnek ötven esztendősnél. A haja csak a füle környékén volt deres egy kissé vastag, észterhás bajusza pedig egész fekete volt. Valami bizalomkeltő nyájas mosolygás ölte örökké a képét s olyan egyenesen nézett az ember szemébe, mint aki teljes életében karonfogva jár a becsülettel. Pedig Joó Jánosról sok apró-c. eprő dolgot kuttogott a fáma, hanem nyíltan soha senki sem vádolta. Mindenki tartózkodott az ő személyes ügyeit bolygatni, mert aki volahol rosszat mondott róla, azt a legelső éjjeli találkozáson úgy „megleckéz-tette”, hogy napokig feküdt az ágyát. Ez okból voltak vele szemben annyira kiméletek az embertársai.

Joó János, mióta csak az eszemet tudom, mindig a mi emberünk volt. Fiatal korában az apámat szolgálta, aztán az öreg halála után, a hagyatékkal ő is reám szakadt. Ma-

gának is volt ugyan egy kevés gazdasága, de azért nálam is mindennap megfordult. Hol erre, hol arra használtam. Mindennel meglehetett bizni, ámbár semmiben sem mutatkozott kiváló embernek. Legfőbb érdeme abban állott, hogy kéznél volt mindig, mikor kellett. Szinarany karakternek az apám sem tartotta soha de szembeszökőbb hibát sem szokott elkövetni. Ha a keze alól itt-ott valami elveszett, abból úgy kimosta magát, hogy némi gondatlanságon kívül egyebet mitsem lehetett feltudni az ő rovására.

Az utóbbi években erdőkerülőnek tettem meg Joó Jánost. Erre őt ítéltem a legalkalmasabbnak. Őres idejében amugy is erősen szerette bujni az erdőket, ahol suttyonban nem egy nyulnak „kérte el az igazolványát.” Mert gonosz puskás volt! Vadász engedélynek a színét sem látta tán soha. Az eféle „hivatalos hókusz-pókusz” nem fért a fejébe. Megélt ő anélkül is.

Egy délelőtt a tornácra ültem, böngészve a legujabb lapokat. Eát amint ott ülök, egyszer csak előttem terem Joó János, nagy alázatosan.

— Adjon Isten jó napot, tekintetes uram?

— Adjon Isten János! Hát mi jóban jár?

Joó János nagyot sóhajtvá legyintett! — Nem is lehet mai napság jóban járni, tekintetes uram! Erősen romlottak a népek.

— Hogy-hogy? Valami baj van?

— Baj mindig van tekintetes uram! Hanem hát én most a méterek irányába jöttem. — Nos? — Képzeld, tekintetes Uram, valaki az éjjel két méter fát az erdőből ellopott! Hogy a kötél egye meg a nyakát.

Megboszankodtam, mikor ezeket hallottam s haragosan mondtam:

— Hát miért fizetem magát, ha így vigyáz a fára? Jól tudja, hogy azt a hatvan méter fát télire vágattam! nekem arra szükségem van a legutolsó szál!ig!

Aztán hozzátettem:

— Különben ha ellopták, majd lehuzom a béréből s annyi!

Joó János nagy tisztességtudással kezdett engesztelni:

— Ne haragudjék tekintetes uram! Elégge szégyellem, hogy így van. De mit csináljak? Nem ülhettem az éjszaka az erdőn. Haza kellett jönnöm, mert olyan gör-csöm volt, hogy koszoruba kötött! A feleségem is megmondhatja.

Majdnem sirt a hangja.

esetében is csak az által van némileg igazolva az esetleges életkioltás, hogy a sértett erős felindulásban elveszti agyvelejének normális működését.

Meg csak azt a kérdést intézem a „családi boldogság” souverén hiveihez, hogy hát hogyan is gondolkoznánk akkor, ha a megölt szintén családos, gyermekes ember lett volna. Mert hogy lehetett volna, — az sem volt absolute kizárva. Gondolatmenetük szerint erre az lehet a válaszuk, hogy a lelőitnek tönkre lett téve a családi boldogsága s így a ki ezt tönkre tette embert őlt. — No hát az emberölésnek nincsenek fokozatai, — az egyik olyan mint a másik, vagyis mind-egyik büntetendő.

Társadalmunk érdeke, hogy ott a hol az van megtámadva egyformán gondolkozunk s ne hagyjuk ilyen kérdésekben magunkat sem rokon, — sem ellenszenvből sem semmi másfajta emberi gyöngeségből eltántorítani.

E. B.

Dr. Szőke Jenő bűnpöre.

Dr. Szőke Jenő bűnpörét f. hó 14-én kezdték a balassagyarmati megyeháza közgyűlési termében. A vádlott tudvalevőleg szándékos emberölés címen került az esküdtek elé, mivel június 24-én, Dr. Reök István bírósági jegyzői, a felesége elcsábítóját agyonlőtte Szécsény Kossuth-utcáján.

A tárgyalásról ez a részletes tudósításunk számol be:

Pontban kilenc órakor kezdődött a tárgyalás a megyeháza dísztermében, amelyet végre szerdán átengedtek, miután a gerendákkal támogatott, rozoga és szűk törvényszéki teremben lehetetlennek látszott a tárgyalás megtartása.

Eljöttek az összes szereplők, a rokonok, ismerősök, csak Reök István apja maradt távol a betegsége miatt.

A vádlottal már kilenc óra előtt behozták egy mellékajton s a börtöndőrrel egy piros spanyolfal mögött helyezik el. Néhány percig nyugodtan marad, de egyszerre rend-

kívül ideges lett és görcsös zokogásba tört ki. Körülbelül öt-hat percig zokogott és a közönség megilletődve hallgatta. Végre a tárgyalási elnök néhány szóval megnyugtatta.

Kilenc órakor vonult be a bíróság Klezár Lajos vezetésével. Az esküdtek ekkor már együtt voltak. A törvényszéki szolgáló nagy csomagokat hoz be és lefeszti az elnök asztalára. Ezekben vannak a bűnjelek: Egy papirosomagból kiállan egy pisztoly csőve. Ezzel lötte le Szőke Reök Istvánt. Az elnök megrázza a csengettyűt és megnyitja a tárgyalást.

Az elnök: Vezessék be a vádlottat!

Siri csönd támad. Min'enkí a spanyolfalra szegi tekintetét. Előlép dr. Szőke Jenő. Nyomában lépdel a szuronyos börtöndőr.

Dr. Szőke Jenő szájához szorítja zsebkendőjét, alig tudja elfojtani sirását, szeme beesett, vörös a könyvtől. Fekete zsakett van rajta, orrán cvikker. Egész testében megrázkódik, mikor így szólítja meg az elnök:

— Szándékos emberöléssel vádolt Szőke Jenő ügyvéd, ugy-e bár? Hol született?

Tompa, eleinte alig érthető, nyomott hangon feleli a vádlott:

— Az vagyok. Születtem Rimócson 1878-ban, október 28-án.

Az elnök: Családos? Van gyermeke?

Ezt a kérdést nem bírja el Szőke Jenő. Feltör melléből az elfojtott sirás és szinte kiabálva felel:

— Két gyermekem van.

A sablonos, általános kérdések után a tanukat szólítja be az elnök, akik az első napra lettek beidézve.

A vádlott védőügyvédje, dr. Fedi Jenő bejelenti, hogy Szőke Jenőné nem jöhet el, mert rosszul érzi magát, a Magyar Királyszállóban fekszik, de rendelkezésére áll a bíróságnak. E szavakra a vádlott rendkívül figyel, szeme kidülled, úgy néz a védőre: ez az első hír, amit fogsága óta feleségeről hall.

Jelenti most az elnök, hogy a védelem kívánságára, orvoszakértők meghallgatását rendelte el a törvényszék. Dr. Kenedi Géza védőügyvéd kéri a bíróságot, hogy dr. Németh Odön királyi törvényszéki orvost, és magánintáért fogadjon el orvoszakértőt, mint a védelem ellenőrző orvosát. Dr. Németh jelen van és a bíróság elé áll.

— Ezt a nyomoruságot használta fel valami gazember! Különben nem merne volna a lábát oda tenni! Hiszen emlékezhetik a tekintetes ur az én kezem alatt máskor nem volt hiba!

— Nem a fenét! Néhány métert tavaly is elloptak!

Joó János egész önérzetesen tiliakozott:

— Engedelmet instállok! Abban nem én voltam a hibás. Mindég akkor vittek el, mikor a tekintetes ur ide az udvarba hivott. Két helyt nem lehet az ember!

Révés ideig elgondolkozott, jobbra-balra szomorúan mozgatta a fejét, mint aki mód nélkül bankódik. Hanem utoljára ismét vissza tért a hagnja:

— Egyébiránt igaza van uram! Ha kár esett: állom a béreimből. De aztán ne adja az isten, hogy azon az erdőn valakit csak átmenni is lássak! Mert úgy összelördöm, hogy lepedőben viszik haza onnan! Nem bánom, ha a tömlőben veszek is!

Ez a nyilatkozat egy kissé meghökkenített. Mert mégsem szerettem volna, hogy észrekelve erdőkerülő nélkül maradjak esetleg. De meg az elkeseredésből világosan láttam, hogy Joó János ebben az esetben csakugyan alig lehet hibás. Beteg volt szegény s nem tudott vigyázni. Ez pedig megeshetik akármelyik erdőkerülővel. Megsajnáltam a szegény embert s szelidebb szavakkal

fordultam feléje: — Na jól van, János! Most az egyszer belé nyugszom még ebbe a kárba is. De aztán máskor jobban vigyázzon! S nehogy ártatlanul megverjen valakit, mert haj lesz belőle!

Joó János hálalkodva köszönte meg a jóságomat s menyre-földre fogalkozott, hogy jövőre nem lesz haj. Aztán dörmögve távozott.

Amint egyedül maradtam, a dolog ismét bosszantani kezdett. Tapasztalásból tudtam, hogy e fajta lopásoknak rendszeren folytatása is van. S kitudja: vajon csak két métert loptak-e el? Hátha több is hiányzik még? Délután már nem bírtam nyugodni. Vettem a puskámat s elindultam az erdőre, hogy magam számláljam meg a métereket.

Az erdőn azonban elfogott a csudálkozás... Ismét számítom, meg ismét számítom s akárhogy számítom: nincs hiba a fának! Mind a hatvan méter rakás megvan!

— Hát ez az ember megbolondult? gondolám magamban. Ez már mégis érthetetlen dolog!

Veszem a mezőt egyenesen a falu vége felé. Ott lakott Joó János. Tudtam, hogy így naphaladati tájban vacsorára mindig haza kerül. Otthon is volt. A ház előtt a töltésen üldögélt s veszekedett a feleségével, aki a pitvarban főzte a vacsorát. — Hát maga mit beszélt nekem, hogy elloptak a fából?

Az esküdtesek tagjai.

Az esküdtségi bíróság ezután a következőképpen alakult meg: Elnök Klezár Lajos, szavazóbírák Csengey Kálmán és Kecskeméthy Géza, jegyzők dr. Nádás Ferenc és dr. Csipkay Andor, a vádat dr. Héray Andor, a védelmet dr. Kenedi Géza és dr. Fedi Jenő ügyvédek képviselik. Szakértő orvosok Okolicsányi János és Szendrő Jenő törvényszéki orvosok.

Az áldozat szüleinek, Reök Iván országgyűlési képviselőnek és nejeinek képviselőitében dr. Essósy Béla szécsényi ügyvéd jelent meg, hogy 15.000 korona kártérítést követeljen, mert ennyi adósságát fizették ki az áldozatnak.

Kisorsolt esküdtek: Képes János gőzmalomtulajdonos Balassagyarmat, Vigh Károly gőzmalomhivatalnok Losonc, Paulovics Béla kőfaragó Losonc, Rádi István csizmadia Balassagyarmat, Brozdiák Géza mészáros Losonc, Kralik Mihály asztalos Losonc, Makka Ignác városi ellenőr Balassagyarmat, Balassa Lajos gazdatiszt Divény, Jónás Emil téglagyáros Balassagyarmat, Hodlik Pál asztalos Losonc, Horvát Nándor kovács Balassagyarmat, Beke Lajos megyei aljegyző Balassagyarmat. Pótagok: Pekácsy István földbirtokos Nagylóc, és Győri János szabó Losonc.

Szőke vallomása.

Tizenegyedfél órakor kezdődött meg dr. Szőke Jenő részletes kihallgatása. Az elnök feltette a szabályszerű kérdést:

— Szőke Jenő, ön a büntetőtörvénykönyv 279. szakaszába ütköző, előre meg nem fontott, szándékos emberöléssel van vádolva, hogy Reök Istvánt Szécsényben megölte. Megértette a vádat?

— Megértettem, — válaszolja halkán a vádlott.

— Bűnösnek érzi magát?

— Nem. Beismerem, hogy elkövettem a tettet, de azért mégsem érzem magam bűnösnek. Végtelenül szerencsétlen ember vagyok. Nagyon szerettem az asszonyt és nagyon szerettem barátomat is...

Hangját elfojtja a sirás. Egész testében remeg. Nagysokára összeszedi magát és elmondja vallomását:

— Engedje meg a tisztelt esküdtségi bíróság,

szóltam hozzá közeledve. Joó János felugrott, lekapta a kalapját a tejéről s csodálkozva nézett a szemembe: — Ej, azért a haszontalanságért csak nem fáradott oda ki, tekintetes uram?

De bizony künn jártam s megolvastam mind a métereket. Megvan mind a hatvan. — Meg... Na, tekintetes uram, még ilyent se láttam, amióta élek. Az Isten a feleségemet vegye el...

— Vegyen el téged, gazembere! — hangzott a pitvarból a felesége hangja.

— ... Ha legalább hatszor végig nem olvastam azokat a métereket! S nem tudom, nekem ötvennyolcnál nem jött ki több sehogy.

Tipegett-tapogott, vakarta a fejét s igyekezett a dolgot magyarázni.

— Ugy kell lenni tekintetes uram, hogy először hibásan olvastam. Aztán annyira megzavarta az érzésemet, hogy azután is hibásan olvastam. Mert nem vennék fel, tekintetes uram, ezért a faluért, hogy az én kezem alól elvesszen valami! Szegény ember vagyok, de sokat adok az effélére.

Mialatt ekként fogadkozott, egy suhanc állt meg a kapuban. Zsák volt a vállán. Látszott, hogy Havadtőről hozta a malomból. A kapun keresztül bekialtott: — Megmondta a havadtői zsidonak, János bá! Azt üzeni, hogy éjfélkor a fáért ott lesz künn az erdőn. S azzal sietve tovább ment.

2842-910 sz.

Árverési hirdetmény kivonat.

A szécsényi kir. jbiróság mint tkv. hatóság közlirré teszi, hogy Szécsényi Népbank végrehajthatónak Darida Istvánné végrehajtást szenvedő elleni 600 K. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a szécsényi kir. jbiróság területén lévő a nagylóczyi 160 sz. tkvi. A I. 1-4. 6. 7. 9-11 sorsz. ingatlanok erdő és legelő illetőségnek B. 3. a. Kasza József neven álló részére 1037 kor. — a †. 1. sorsz. szőlőnek ugyanezen részére 15 kor. a †. 2. sorsz. szőlőnek ugyanezen részére 10 kor. a 679 sz. tkvi. A I. 1. 2. sor. 535 és 534 hrsz. ingatlanok B. 1. a. Kasza József neven álló részére 183 K.-ban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1910 évi október hó 3-ik napján d. e. 10 órakor Nagylóczy községben megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási ár részén alól eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és a 3333—81 sz. J. M. igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről szóló elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szécsény, 1910. jun. hó 24-ikén.

Perényi, kir. telekkönyvvezető.

Elsőrendű

poroszkőszénés felvágott fa

jutányos árban kapható, házhoz szállítva, kisebb-nagyobb mennyiségben

Váradi Rezső

mész- és vegyeskereskedőnél SZÉCSÉNY.

Hirdetések jutányos áron vétetek fel a kiadóban.

A fűtési-idény közeledtével bátorkodom a n. é. közönségnek kiválóan elsőrendű darabos, kocka és dió-nagyságu porosz kőszén 100 kgrmonként 3 kor. 40 fill.-ért

légszesz-koaxot „ „ 5 koroná-ért

legalább is kocszi-rakomány vetelnél házhoz szállítva, ajánlan. Előjegyzéseket elfogad és a n. e. közönség becses megrendeleseit kéri

teljes tisztelettel

Tepper Adolf.

Uj!

vaskereskedes

Uj!

Értesítés!

Van szerencsem a t. vevőközönség b. tudomására hozni, hogy Szécsényben, a Barok-féle épületben (Rákóczi-ut)

ujonnan berendezett vaskereskedést nyitottam,

melyben minden a vasaru szakmához tartozó tárgyak, ugymint valódi „Winter“ tengely, sodronyszög, sodronyfonat, konyhaberendzési cikkek, stb. épület-vasalás, asztalos-, lakatos-, és kovács szerszámok, minden minőség, alak és mennyiség szerint kaphatók.

Főtörekvésem oda irányul, hogy a t. vevőim úgy az áruk minőségével, mint a legjutányosabban megállapított árakkal, valamint a pontos és gyors kiszolgálásommal teljesen meg legyenek elégedve, miért is b. pártfogásukat kéri

tisztelettel KLEIN SAMU vaskereskedő.

Vadászfegyverek, konyha berendezések, festek és lack nagy választékban.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája, könyv- és papirkereskedése

SZÉCSÉNYBEN.

Elvállalok mindenféle könyvnyomdai munkákat a legjutányosabb árakon.

Allandó nagy újdonság képes levelező lapokban!

Diszdoxoz levélpapír- és irodai felszerelésekben nagy raktár.

Magyar királyi dohányáruda.

Szécsényi Hírlap kiadóhivatala.